

Протокол

№

гр. София, 28.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав, в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9876** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:20 часа се явиха:

Жалбоподателят - С. Д. Т.: уведомен от предходното съдебно заседание, явява се лично и се представлява от адвокат М. С., с пълномощно на лист 74 по делото.

Ответникът – Министърът на културата: уведомен от предходното съдебно заседание, не се явява, представлява се от юрисконсулт Л. Х.-А., с пълномощно на лист 18 по делото.

Свидетелят С. Х.: редовно призован, не се явява.

Свидетелят П. И.: редовно призован, явява се лично.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ ОТСТРАНИ от съдебната зала свидетеля И. до разпита му.

ДОКЛАДВА депозирана на 21.05.2024 г. молба от С. Х., с която уведомява съда, че към датата на съдебното заседание е служебно командирована в [населено място], А., поради което не може да се яви като свидетел по делото. Към молбата е приложена

заповед за командироване от 15.05.2024 г.

Адвокат С.: Водим допуснатия ни свидетел Л. П., която се намира извън съдебната зала и моля да бъде разпитана.

Юрисконсулт Х.-А.: Моля да пристъпим към изслушване на свидетелите.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на водения от страна на жалбоподателя свидетел, като СНЕ неговата самоличност по представената лична карта: Л. С. П., 46 годишна, български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля П.:

на въпроси на адвокат С.:

Познавам С. Т. задочно от доста време. Реално се познаваме от 2022 година. През 2023 година работех заедно с него в Министерство на културата. По това време аз бях финансов контролър, а той беше началник отдел „Европейски програми“ в дирекция МСЕПРД. В качеството си на началник отдел той отговаряше по различни програми, финансирани от чужди фондове, в това число и по програмата, по която беше сключен договор с „Ню Ай“ АД. Тази програма се финансираше от норвежки фонд по програма РА-14. Във връзка с този договор имаше проблем, тъй като самият договор не беше изпълнен от изпълнителя качествено и се наложи да се изиска от изпълнителя да изправи неизправности. Още в самото начало тъй като няма как да се извърши държавно плащане, без аз да съм прегледала документацията в качеството ми на финансов контролър, той (С. Т.) дойде първоначално при мен с цялата документация и след като обсъдихме нещата, стигнахме до извода, че трябва да се консултираме с юристите на министерството и той се обърна към юристката, която отговаряше за този проект. Съвместно решихме, че следва да се обърнем към юристите на министерството, отговарящи за тази програма и те да напишат предписание за поправяне на изпълнение на възложеното задание по договор. Проблемът, доколкото си спомням, беше, че беше обединена голяма част от работата и по този начин щеше да бъде нарушен Закона за обществените поръчки, защото в този вид нямаше как да се изпълни заданието, за да е в интерес на държавата. Аз, честно казано, също не бих го подписала този договор в този вид, в който беше представен първоначално. Трябваше да се изправят нередовностите, да се напише както трябва, да се разделят поръчките. Това, което бяха изготвили, не беше законосъобразно. Имаше натиск. Не само към Т. имаше оказван натиск да подпише. Служители и близки на тази фирма „Ню Ай“ АД се бяха опитвали и обаждали чрез телефони и чрез колеги за по-бързо подписване на договора и плащане. Тази форма беше по-скоро императивна – „Веднага подписвай и давайте парите!“, но на практика те не си бяха свършили работата и това нямаше как да се случи. Пропускателният режим в министерството се осъществява през два входа – единият е служебен, а другият вход е т.нар. „официален вход“, където също има охрана, но там няма система за чекиране със служебните карти. Обикновено служителите минават през този вход, където се чекират, но зависи от позицията и зависи от допуска, който имат в министерството. Доколкото зная, тъй като ние с г-н Т. живеем наблизко, всяка сутрин той ме вземаше с колата си, той минаваше през единия вход, а аз през другия, където се чекирах. В случаи като този с „Ню Ай“ АД всички

служители на министерството са наясно, че заповедта на министъра трябва да бъде законосъобразна. Не са малко случаите, когато заповед на министър не е напълно законосъобразна и тогава обикновено се обръща внимание на министъра за това, което какво се разпорежда. В този случай е точно така, защото при положение, че няма извършена работа и че не може да бъде приета, няма как някой да нарежда някой друг от негово име да свърши работата, независимо дали той е министър или не. След като министърът е искал, той има правомощие вместо всеки един от служителите да се подписва вместо тях, т.е. той е можел да подпише този протокол. Този протокол беше работен, беше подготвен и не е имало проблем да го изиска и да го подпише. Не само Т., но всеки служител би отказал да подпише в този случай. Приоритет има законът. Лесно е да се каже „подпиши“. Важна е законосъобразността, а не устно разпореждане на министъра, тъй като министърът днес е министър, а утре не е.

на въпроси на юрисконсулт Х.:

По повод договора - не съм запозната изцяло с длъжностната характеристика на С. Т., но, доколкото зная, като началник отдел негова задача е била да проследява процеса на работата и да приеме работата така, както следва да бъде изпълнена по договор. Това са му били задълженията. Аз лично, докато бях в министерството, нямам спомени да е докладвано от С. Т. по повод осъществен натиск. Доколкото зная са провеждани устни разговори по тази тема. Доколкото знам е имало устни разговори със С. Х., но писмено нямаме възражения. Предложението за подписване на договор с „Ню Ай“ АД не помня по време на кой министър е станало. Този договор е по норвежката програма, във връзка с Раздел III. Тогава министър трябва да е бил или Т. или М., но не помня. Това за което разказах – времето, по което беше оказван натиска, е най-накрая и тогава министър беше К., а той нямаше общо с подписването на договора. Това е по времето, когато този договор трябваше да бъде изпълнен. По принцип процедурите по норвежката програма бяха публични процедури, т.е. бяха отворени процедури с всички правила, защото те се наблюдават от Министерство на финансите и аз не вярвам по някакъв друг начин да бъде избрана фирмата „Ню Ай“ АД, освен по стандартния. Финансиранията се случваха по същия начин. Там имаше разписани правила, които се спазваха много стриктно. Мисля, че директорът на дирекцията и министърът са поставяли задачите на Т., няма кой друг да го е правил. Много са проектите, по които работехме и по които работеше Т., във връзка с норвежката програма, например той работеше по проекта „село К., [община] бряг“. Това са текущи проекти, които са много. Финансираха се много общини в този период, тъй като Раздел III беше свързан с интеграцията на ромите и там са много проекти. За съжаление, като финансов контролор не ми е било възложено като задължение да следя кой служител от кой вход влиза и през кой вход излиза. Доколкото зная има и други колеги, които са минавали през официалния вход без да се чекират със служебна карта. Този режим на достъп не ми е известен, тъй като не съм участвала в този процес.

на въпрос на съда:

Не съм служител на Министерство на културата към момента. От 01.12.2023 г. съм служител в „Ерезем БГ“ ЕООД.

Страните (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и му върна личната карта, след което освободи същия от съдебната зала.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на призования на страната на ответника свидетел, като СНЕ неговата самоличност по представената лична карта: П. Д. И., 46 годишен, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля И.:

на въпроси на юрисконсулт Х.:

В министерството на културата работя като главен експерт „Административно обслужване и човешки ресурси“. Актовете на министъра по ЗДСл се съобщават посредством връчване на служителя. Ако лицето е в болничен или отсъства, действията ни са съобразно разпореждане на ръководството. Заповедта на С. Т. си спомням, че беше направен опит за връчване на адреса, който е предоставен от него при сключване на договора за трудовото правоотношение, чрез посещение на мястото. Установихме, че на адреса няма никой. Два пъти го търсихме. След това докладвахме на ръководството и беше пренасочено за предприемане на други действия по връчване – по реда на ГПК, т. е. чрез частен съдебен изпълнител (ЧСИ). Преди да му бъде връчена от ЧСИ Т. получи заповедта на място в Министерството.

на въпроси на адвокат С.:

С договора, по който министърът е констатирал неизпълнение от господин С. Т., не съм запознат. Докладната на госпожа С. Х. до министъра, не зная какво описва, но зная, че има такава докладна. Имаше докладна и зная, че за това, което е обсъдено в нея, Т. е освободен. Бях запознат към тогавашния момент, но сега не си спомням съдържанието на докладната. Доколкото си спомням тази докладна беше основанието за заповедта.

на въпрос на Съда:

В Министерството аз влизам през служебния вход сутрин.

Страните (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на лицето П. И. в качеството му на свидетел по делото сумата от 20,00 лв. (двадесет лева) от внесения на 12.04.2024 г. депозит (л. 120 от делото), за което се ИЗДАДЕ разходен касов ордер, който се ВРЪЧИ на лицето.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и му върна личната карта, след което го освободи от съдебната зала.

Юрисконсулт Х.: Държа на разпита на допуснатия свидетел С. Х.. Представям и моля да приемете служебна бележка, изискана от жалбоподателя със заявление от 22.05.2024 г., с препис за насрещната страна, в случай, че жалбоподателят не я е представил.

Адвокат С.: Предоставям на съда по отношение приемането.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените в днешното съдебно заседание от ответната страна доказателства, а именно заявление от жалбоподателя с вх.№ 94-00-1321/22.05.2024 г. и служебна бележка изх.№ СБ-34, издадена на 22.05.2024 г. от главния секретар в Министерство на културата.

За събиране на допуснатите доказателства – разпит на свидетеля С. Х., СЪДЪТ ПРЕДЛАГА на страните дата на следващото съдебно заседание 25.06.2024 година от 10:40 часа.

Адвокат С.: Към тази дата ще бъде извън страната.

Предвид изявлението на адвокат С.,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за разглеждане в открито съдебно заседание на 09.07.2024 г. от 09:50 часа, за която дата и час жалбоподателят е уведомен от днес лично и чрез своя процесуален представител, ответникът – уведомен от днес чрез своя процесуален представител.
ДА СЕ ПРИЗОВЕ свидетеля С. Х. за датата на следващото съдебно заседание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:46 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: